

Opschrift

Vergadering van 26 oktober 2020

Nummer: 2020_MV_00405

Onderwerp:

Mondelinge vraag van raadslid Fourat Ben Chikha: Vraag bij hoogdringendheid - Extra sluitingsdagen van het onderwijs na de herfstvakantie omwille van corona

Raadslid(-leden):

Fourat Ben Chikha - Groen

Bevoegd: Elke Decruynaere

Omschrijving van de vraag

Toelichting:

Gisterenavond deelde de minister van onderwijs mee dat de scholen na de herfstvakantie enkele dagen extra gesloten zullen blijven.

Deze beslissing is genomen om de circulatie van het virus af te remmen door sociale contacten te minderen. Maar ook deels om de scholen en het onderwijzend personeel wat extra adempauze te geven,

Vraag:

- Hoe loopt de omschakeling naar code oranje voor de Gentse scholen? Zij krijgen tijd tot 30 oktober voor de schakeling. Hoe ver staan ze hierin?
- De extra adempauze van een verlengde herfstvakantie voor de scholen en het personeel is meer dan welkom, blijkt uit de eerste reacties van scholen in de media. Welke signalen ving u op.
- Het is niet evident dat de beslissing zo laat genomen werd. We horen in de media maar ook in mijn onmiddellijke omgeving, terechte vragen van ouders of er extra kinderopvang mogelijk zal zijn voor ouders die buitenshuis moeten werken?

Antwoord

29 oktober 2020

Ik denk dat ik u kan meegeven dat de stedelijke basisscholen ondertussen allemaal zijn overgeschakeld naar code oranje. Voor het secundair onderwijs is men daar volop mee bezig. Het verschilt soms wat van school tot school, omdat ook de situaties niet helemaal dezelfde zijn. Scholen met praktijkvakken bijvoorbeeld, maar ook leerlingen die wat kwetsbaarder zijn: dat vraagt toch maatwerk. Maar men gaat er voor zorgen dat ultiem eind deze week de overschakeling naar code oranje gebeurd is. Het volwassenenonderwijs is men ook module per module aan het bekijken. Daar waar het mogelijk was, is men al overgeschakeld. De rest zal tegen ultiem vrijdag overschakelen, omdat het erg aan de orde is.

Ik kan meegeven dat ik toch wel merk dat er een zeker onrust is, zowel bij leerlingen, cursisten alsook bij leerkrachten. Het is belangrijk dat we deze onrust ernstig nemen zonder deze actief aan te wakkeren. We moeten een evenwicht vinden. Enerzijds het echt ernstig nemen en niet hardnekkig aan een aantal van onze eigen ideeën, of hoe we zouden willen dat de situatie is, vasthouden, maar realistisch kijken: wat is de situatie en hoe kan deze evolueren. Niet door een roze bril kijken, maar door een realistische bril gaan bekijken en de nodige maatregelen nemen, ook als dat moeilijke maatregelen zijn. Maar daar van iedereen vragen om moed te tonen en tegelijk ook voor elkaar te zorgen en zorg te dragen. Ik denk dat dat super belangrijk is.

Op de scholen vang ik op dat het nieuws, gisterenavond van de twee extra dagen, als een verrassing kwam. Deze twee extra dagen na de herfstvakantie, die het mogelijk maken, omdat de woensdag ook een officiële feestdag is, om meteen tot en met de woensdag te overbruggen. Hierover vang ik positieve reacties op vanuit de scholen zelf, omdat men op die manier hoopt, hetgeen de virologen ook aangeven, dat het virus een adempauze krijgt. Maar, ik wil daarbij meteen ook meegeven dat dat het heel hard afhangt van hoe iedereen zich in deze periode gedraagt. Want als natuurlijk in deze periode iedereen contact met elkaar opzoekt, dan heeft het niet zo veel zin om dat te gaan doen. Het is om die reden een oproep aan ons allemaal. Ik ben me ervan bewust, dat het van veel mensen veel vraagt en begint te wegen. Niet alleen voor de mensen in het onderwijs, maar mensen in vele sectoren, mensen die al lang en hard aan het doorwerken zijn. Ik denk dat de komende dagen en de komende weken zeer belangrijk en zeer bepalend zullen zijn voor het leven van vele. Ook de periode na de herfstvakantie en wat er dan zal gebeuren, waar we dan met het onderwijs voor staan, is belangrijk. Op dit moment evolueert het echt niet goed. Ik heb in het begin van deze vergadering gezegd. Het aantal quarantaines en dergelijke weegt heel zwaar op het onderwijs en in die zin zijn die twee dagen niet alleen welkom om virologische redenen, maar ook als adempauze voor de mensen, die in de sector werken.

Ik wil daar nog één zaak wel aan toevoegen. Wat ik op dit moment wel wat mis en wat ik ook jammer vind, is dat de beslissing gisteren genomen werd zonder dat er voorafgaand een overleg was met de sector van de kinderopvang, en dat er schijnbaar niet nagedacht was over noodopvang. Ik weet intussen dat het zelfs geen *topic* was aan de onderhandelingstafel. Ik vind dat zeer spijtig, want dat is iets wat we in de afgelopen periode al een paar keer gezien hebben. Men vergeet het verhaal opvang, terwijl het natuurlijk super belangrijk is. In de eerste plaats voor de mensen die in de opvang werken en die eigenlijk al sinds dertien maart voor opvang, op sommige momenten noodopvang,

op ander momenten *full force* voor alle kinderen, zijn blijven zorgen. Die mensen hebben enkel hun normaal verlot gehad, maar zijn voor de rest vooral blijven doorwerken met allerlei extra maatregelen. Ze stonden echt in de vuurlinie, zeker in de eerste weken toen er nog weinig bekend was over het virus. Er was een zeer grote ongerustheid over kinderen: effecten op kleine kinderen, en ook overdraagbaarheid. Men mag de onrust in de sector van de kinderopvang niet onderschatten. Men is blijven doorwerken, maar het is wel pijnlijk voor hen om nu te zien dat zulke beslissing genomen wordt, opnieuw, zonder betrokkenheid. Daarover wil ik toch wel een duidelijk signaal geven, voor de zoveelste keer helaas, want we hebben dat signaal de afgelopen maanden al een paar keer gegeven. Er is geen goede afstemming tussen onderwijs en opvang. We schrijven in Gent een uniek verhaal met een departement waar de twee samen zitten. Dus bij ons is het niet zo dat er geen afstemming is. Maar, des te pijnlijker als we merken dat dat op andere niveaus niet het geval is en dat daar ook te weinig overleg is.

Pas vandaag is duidelijk geworden dat er wel degelijk opvang voorzien zal worden. Men heeft dan op een gegeven moment, in het voorjaar met de paasvakantie en de andere periodes van de *lockdown*, de opdracht gegeven aan het lokaal bestuur om in opvang te voorzien, dat is toen goed gegaan. Men heeft daar toen niet alleen het mandaat gegeven, maar ook het budget. Ik ben blij dat die beslissing vandaag ook genomen is. De burgemeester heeft dat ook doorgegeven aan kabinet Somers. De minister heeft dat ook ter hart genomen en ik denk dat dat zeer goed is. Alleen heb ik wel de hele dag heel veel onrust bij het personeel gemerkt. Het zou echt fijn en beter geweest zijn, mocht men dit hebben voorkomen door dit gisteren meteen ook in de onderhandelingen mee te nemen, en dat ook mee in de communicatie te nemen. In die zin vrees ik wel dat we wat recht te zetten hebben naar de medewerkers. Ik wil echt een oproep doen naar de Vlaamse regering, als er morgen zaken worden beslist, dat men ook nadenkt over de situatie van de kinderbegeleiders en de kinderopvang. Want de druk op het personeel is zeer groot. Ik denk dat het, bijvoorbeeld, een belangrijk symbool is om hen mee te nemen in de nationale teststrategie. Als er snelsten worden aangekocht en ingezet hen mee te nemen om op die manier de zorg en de angst, die er is, weg te nemen. De medewerkers werken niet met een mondkapje op, dat zijn namelijk de richtlijnen van Vlaanderen. Maar dat zorgt wel voor wat vragen bij het personeel. Want er zijn ook pedagogische redenen waarom men dat niet doet, en medisch geeft men ook aan dat het ook verantwoord is bij die hele kleine kinderen. Het zou goed zijn mocht men deze nog eens expliciteert en dat men kijkt welke andere stappen men kan zetten om dat gevoel van onrust, want dat is iets dat heel hard aanwezig is bij de mensen, weg te nemen. Om ook heel duidelijk te zijn wat de risico's zijn als je werkt met kleine kinderen en een aantal maatregelen te nemen om die risico's in te perken. Of op het minst de boodschap te geven: we denken ook aan jullie, we zien jullie niet over het hoofd. Want dit leeft echt bij onze mensen.

Ik heb morgen een bijeenkomst met de vakbonden in spoed bijeengeroepen om hen te beluisteren naar welke zaken we kunnen meenemen naar de hogere overheid, of zaken die we ook zelf kunnen doen voor onze eigen medewerkers. Ik denk dat een eerste belangrijkste signaal wel al is dat de noodopvang van maandag en dinsdag, negen en tien november, dat dat noodopvang is. Het is niet de bedoeling dat onze medewerkers van de kinderopvang alle kinderen moeten opvangen in de noodopvang. Anders zou de maatregel ook niet veel effect hebben. Virologen hebben dat vandaag ook gezegd: het is

niet de bedoeling dat de kinderen in die periode naar de grootouders gaan, of dat die onderling in groepen bijeenkomen, in die dagen. Het is echt de bedoeling dat mensen maximaal binnen hun eigen bubbel voor een oplossing zorgen. Maar, dit gezegd zijnde, we weten uiteraard dat er heel wat mensen zijn die ook een beroep hebben in de zorgsector. Zij kunnen niet *holderdeholder* een oplossing bedenken om hun kinderen te gaan opvangen voor maandag en dinsdag. Of ik denk aan de alleenstaande mama's en papa's, die hun *shift* moeten gaan draaien in de fabriek of aan de kassa. Ook zij moeten een oplossing hebben voor maandag en dinsdag. Ik kan u meegeven dat we met de stad Gent er alles aan gaan doen. Intussen hebben we bericht gekregen van Vlaanderen dat we een mandaat gaan krijgen om dat te doen, en ook een budget van 30 euro per leerling per dag. We gaan dat opnemen. Maar het zal een aanbod zijn, gericht op de noodopvang. Het zal geen breed aanbod voor alle kinderen zijn, want anders schiet het ook zijn doel voorbij. We gaan daarvoor ook in overleg moeten gaan met de scholen, netoverstijgend. Ik denk dat dat ook een belangrijk punt is. We hebben in de paasvakantie, het stond vandaag ook op de agenda van deze commissie, een goede samenwerking gehad over de netten heen. Vandaag gaat het Onderwijscentrum dat opnemen om ervoor te zorgen dat er ook buiten het Stedelijk Onderwijs een dergelijk aanbod komt. Maar, het zal belangrijk zijn om het gesprek met de scholen aan te gaan om het op een veilige manier te laten gebeuren. Want wat we niet kunnen doen is de medewerkers van de stedelijke dienst Kinderopvang daar volledig gaan inschakelen. Zoals daarnet al meegegeven, zij hebben het eigenlijk al zeer lastig. Ze staan in de vuurlinie sinds dertien maart. Waar het ook een andere situatie is in vergelijking met de paasvakantie en ook de weken daaropvolgend, dat er op dat moment in de kinderopvang veel minder kinderen waren. Heel veel ouders kozen er toen voor om hun kinderen thuis te houden. Op een bepaald moment was het zo dat de kinderopvang enkel voor essentiële beroepen en ook voor mensen uit kwetsbare situaties was. Daardoor hadden we ook medewerkers beschikbaar, die we konden inzetten op de noodopvang. Die situatie is vandaag nu wel anders. De crèches draaien *vollenbak*. Dat verklaart ook de druk waarom mensen er door zitten. Laat staan dat we die medewerkers vragen om dubbele *shifts* te draaien. We kunnen ze niet klonen en kunnen ze niet op twee plaatsen tegelijk inzetten. Dus we gaan daar ook rekening moeten houden met de draagkracht van mensen en met het feit dat de situatie anders is.

Ik hoop dat dat een antwoord is op uw vraag. Dus ja, we gaan alles in het werk stellen voor de noodopvang. Ik vind het een beetje jammer dat men de reflex voor de noodopvang niet vooraf gemaakt heeft, maar ik ben wel blij met het kader dat Vlaanderen nu biedt. We gaan binnen dit kader het beste proberen te doen, met respect voor de veerkracht en draagkracht van onze medewerkers.
